

O. GLIHA, *Gromače 20–64*. Zagreb, Moderna galerija

GLAVURTIĆ, Miro, slikar i književnik (Kotor, 5. IX. 1932). Diplomirao na Šumarskome fakultetu u Beogradu. Jedan od osnivača i teoretičara grupe »Mediala« (1958). Njegove su slike i crteži kompozicije realnih i nadrealnih elemenata, u kojima su izoštenim izrazom prikazane mitske ličnosti i krajolici (*Izabela i zvjeri*, 1957). Karikaturalnim iskrljenjima fantastično se vezuje uz svijet suvremene tehnologije i prerasta u prizore osebnosti. Samostalno izlagao u Titogradu (1967), Münchenu (1976), Strombergu (1978), Novome Sadu (1978), Splitu (1982). Sudjelovao na izložbi »Phantastische Realisten« u Düsseldorfu 1974. Lik. kritike objavljivao u »Borbi«, »Odjeku«, »Delu« i »Umetnosti«. Piše pjesme, prozu, filozofske eseje. Od 1991. djeluje u Rovinju.

LIT.: B. Timotijević, Rušenje zida ili Miro Glavurtić, Književne novine (Beograd), 1. V. 1964. — D. Redžep, Varijacije na temu Miro Glavurtić, Izraz (Beograd), 1969, 10. — D. Kiš, Glavurtić, Gradac (Čačak), 1977, 17–18. — I. Subotić, Crtež kao izazov, Književne novine, 24. VI. 1982. R.

GLIBOTA, Ante, povjesničar umjetnosti (Slivno kraj Imotskoga, 15. VI. 1945). Diplomirao na Ekonomskome fakultetu u Zagrebu (1969). U Parizu na Sorbonni i Collège de Franceu pohađao predavanja i seminare iz lik. umjetnosti, arhitekture, sociologije. Otvorio umjetničku galeriju u Parizu 1978 (Galerie d'Art International), u Chicagu 1981. Direktor Paris Art Centra 1980–94. Organizirao više od 300 izložaba umjetnika XX. st., koncerta, kazališnih i književnih priredaba, park skulpture u Sculu u okviru Olimpijade 1988, izdao više od 160 knjiga i kataloga s područja lik. umjetnosti, arhitekture i književnosti. Autor je brojnih knjiga, kataloga, referata, članaka, filmova i video-filmova.

BIBL.: 150 Ans d'Architecture de Chicago (s F. Edelmannom), Paris 1983; Achille Perilli — L'irrazionale Geometrico (s G. C. Arganom, A. Heizom, G. Plazyjem), Paris 1984; Aventure géométrique et cinétique (s G. C. Arganom, G. Plazyjem), Paris 1984; Adevor-Vision Sensuelle (s G. Plazyjem), Paris 1984; Franzheim, Paris 1985; Leon Gischia (s A. Chastelom, B. Dorivalon, P. Francastelom), Paris 1985; A Guide to 150 Years of Chicago Architecture, Chicago 1985; Nouvelles tapisseries, Paris 1986; Canogar, Paris 1987; Helmut Jahn — Architect, Paris 1987; Olympiade des arts, Paris 1988; Parc Olympique de sculptures, Seoul 1988; Dieter Jung, Paris 1989; Unger, Paris 1989; Shingu, Paris 1989; Révolution Flash Back, Paris 1989; Ferdinand Kulmer, Zagreb 1990; Jean Messagier, Paris 1990; D'Agaggio — Les Sillons de la Creation (s R. Hayghcom, J. A. Françaom, R. Daudelom), Milano — Paris 1992; Arrabal Espace, Paris — Rome 1994. L. D.

GLIHA, Oton, slikar (Črnomelj, Slovenija, 21. V. 1914). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1937 (O. Mujadžić, Lj. Babić, M. Tartaglia). Usavršavao se u Parizu 1938/39. Sudjelovao na izložbi »Pola vijeka hrvatske umjetnosti« u Zagrebu 1938; u Parizu izlagao kao član grupe jugoslavenskih umjetnika u galeriji Bernheim Jeune 1939. Studijski boravio u Italiji 1952. Osim u Zagrebu, često boravi i radi u Omišlju na Krku.

U ranome razdoblju slika portrete i mrtve prirode, prigušenih boja i razvijena osjećaja za ritam oblika (*Špiritijera*, 1939). Sudjelujući u gradnji omladinske pruge u Visokom stvara ciklus figuralnih kompozicija *Trebinjska brigada* (1946/47), koji se odlikuje slobodnijim obrađivanjem površine i prostora.

U realističkim pejzažima (1946–56) osjeća se duh cézanneovske konstrukcije slike, s fovističkim naglašcima u fakturi i koloritu (*Jurandvor*, 1954). U portretima sažima oblike i svodi ih na osnovne značajke (*Portret pjesnika Tadijanovića*, 1951; *Autoportret*, 1953), u

novijim mrtvim prirodama materija se zgušnjava gotovo do reljefnosti (*Smokve na listu*, 1953). God. 1954. nastaje slika *Primorje*, prvo djelo u velikome ciklusu *Gromače*. Prostor je sveden na plohu, crtež se osamostaljuje i rasprostire u visinu, a osnovni plastički elementi postaju srodni s kaligrafijom glagoljice (*Krčke gromače*, 1957). U tome ciklusu G. pronalazi rješenja koja su paralelna s enformelističkim shvaćanjem površine, ne gubeći istodobno vezu s domaćim krajolikom. Poslije 1965. njegovo se slikarstvo sve više odvaja od krčke podloge, a potezi kista ostavljaju apstraktne znakove na platnu. Bitno se proširuje i koloristički raspon djela (*Gromače 5*, 1974). Ponavljanje istorodnog elementa i dinamička konfiguracija ritmova posebno je vidljiva u crtežima flomasterom.

— Autor je zidne slike *Gromače* u zgradi Savezne vlade u Beogradu (1962), kamenih mozaika u hotelu »Ad Turres« u Crikvenici (1969) i u zgradi aerodroma na Krku (1970), te svečanog zastora Narodnog kazališta »Ivan Zajc« u Rijeci (1981). Samostalno je izlagao u Zagrebu, Rijeci, Beogradu, Ohridu, Sarajevu, Zadru, Opatiji, Torinu, São Paulu, Milanu i Genovi. Sudjelovao na XXXI. i XXXII. bijenalu u Veneciji (1962, 1964).

LIT.: B. Vizintin, Oton Gliha, Zagreb 1958. — V. Horvat-Pintarić, Oton Gliha (katalog), Torino 1960. — I. Zidić, Gromače Otona Glihe, Telegram, 6. I. 1961. — B. Bek, Oton Gliha (katalog), Beograd 1965. — D. Šepić, Oton Gliha, Zagreb 1965. — J. Denegri, Oton Gliha, Sintez (Ljubljana), 1967, 5–6. — V. Marković, Crteži Otona Glihe 1964–1968, ŽU, 1968, 7–8. — Z. Rus, Konfiguracija gradnje, Kolo, 1969, 10. — Z. Tonković, Oton Gliha (katalog), Zagreb 1982. — J. Kaštelan, V. Marković i Z. Tonković, Oton Gliha — gromače, Zagreb 1983. Ma. Bc.

GLIHA-SELAN, Vilko, slikar (Mirna, Slovenija, 27. VI. 1912 — Zagreb, 11. II. 1979). Završio studij na Akademiji u Zagrebu 1936 (Lj. Babić). Bio je profesor u Zagrebu (Škola primijenjene umjetnosti, Akademija primijenjene umjetnosti, Pedagoška akademija). U slikarstvu i grafici oslanja se na tradicionalna rješenja; u kasnijem razdoblju prihvatio nefigurativni izraz. Zastupljen na izložbi »Meisterwerke der Graphik und Zeichnungen seit 1900« (Arbon, 1954). Samostalno izlagao u Zagrebu 1950. i 1951. Jedan od utemeljitelja Centra za dječji crtež u Zagrebu. Jedan od pokretača i urednika časopisa »Radost« (1951). Ilustrirao udžbenike i knjige za djecu.

LIT.: M. Gabelica i M. Peić, Vilko Selan-Gliha (katalog), Zagreb 1971. D. Hc.

GLINA, gradić u Baniji. Jezgra naselja ima pravilne ukrižene ulice s parkom na središnjemu trgu i niz skladnih kuća iz doba klasicizma. Kasnobarokno-klasicističku crkvu Sv. Ivana Nepomuka gradio je 1824–27. B. Felbinger. U crkvi su mramorni oltar, dopremljen iz zagrebačke katedrale 1883, orgulje s klasicističkim motivima i posude iz XVIII. i XIX. st. Crkva je stradala u ratu 1991.

LIT.: M. Dukić, Glina i okolica, Glina 1980. — D. Cvitanović, Sakralna arhitektura baroknog razdoblja, I, Zagreb 1985, str. 276. — Cultural heritage of Croatia in the war 1991/92, Zagreb 1993. R.

GLIPTOTEKA HAZU, u Zagrebu. Razvila se iz Gipsoteke koju je 1937. osnovao A. Bauer zbirkom odljeva antičke skulpture (← V. st. — II. st.), nabavljenih zaslugom I. Kršnjavoga 1895. Sustavno su izrađivani odljevi hrv. spomenika od predromanike do renesanse, stećaka iz BiH, grbova dalm. gradova, kao i kopije istarskih srednjovj. fresaka. Posebno je važna